

1970-04-15

SENDER

Knud Ferlov

RECIPIENT

Sonja Ferlov Mancoba

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Date in letter.translated 2025-02-07

Sender's location:

Rom

Recipient's location:

Paris

Mentioned people:

Leconte de Lisle

Archive:

The Ferlov Mancoba

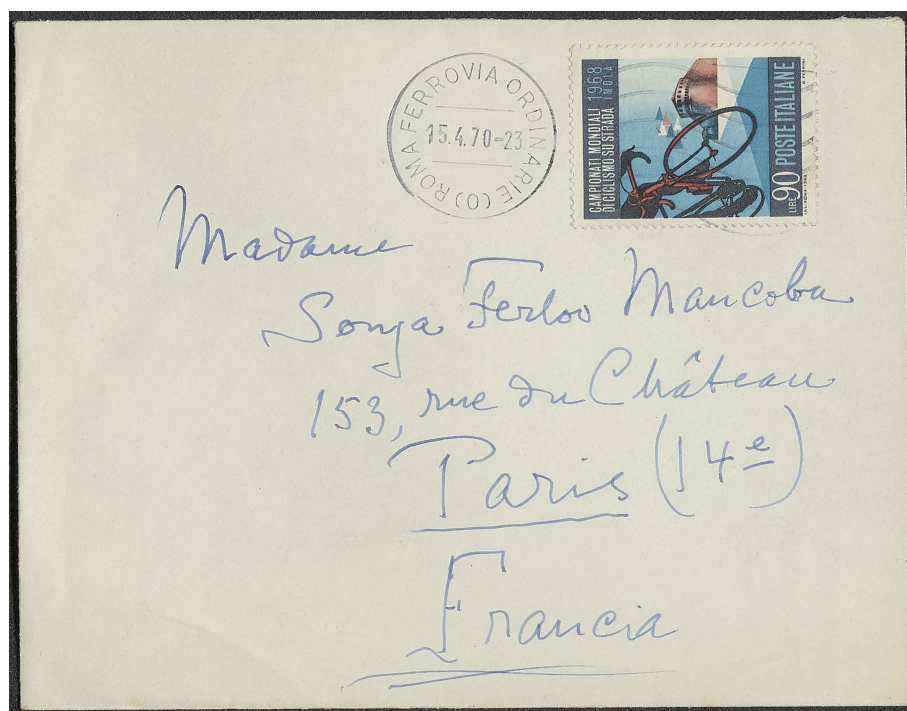
archive.translated 2025-02-07

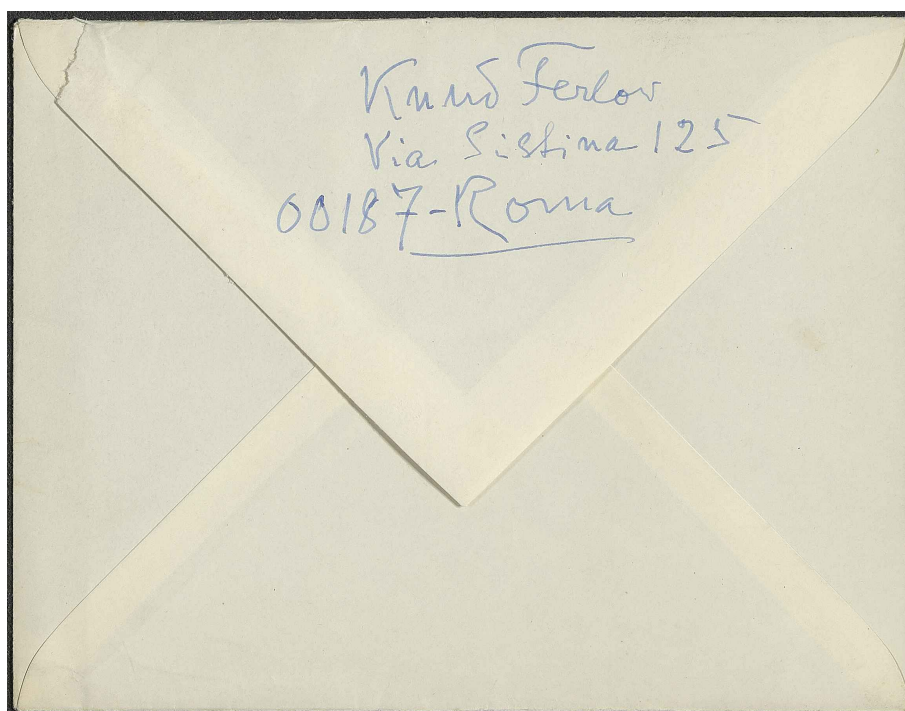
DOCUMENT CONTENT

Knud Ferlov writes cheerful puns to Sonja Ferlov Mancoba about his old age. He recounts an exhibition of primitive painting and the greatness he experienced in it. He emphasizes that in art, what is great comes "from God, from the heart and not just from the mind," and praises the art that still has God in it. Here he quotes three stanzas from Leconte de Lisle's "Hypatie" from *Poèmes Antiques*, 1852. He laments the present, where humanity distances itself from God and Americans steal the poetry of the moon. Then he turns his gaze towards the (Bethlehem) star and the innermost part of us that it guides us to. translated 2025-02-07

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

1)

Roma 15 april
70

Min Kære lille negerkusten,
Du bor stadig med Ernest og
Wouga i mit hjerte. Men jeg er
jo nu en alderdommelig mand - ikke
en "vieillard" (det er forangendt og
rhetorisk) men en "vieux" (dette
er virkelig mod (ikke surrealisme)).
Jeg mister efterhånden syn, hørelse
og hukommelse. Og derfor er jeg ikke
mere i stand til at skrive meget
til mine mange venner her i denne
gammerdel. Dog idag saa du have et
par ord fra mig. Jeg var herme at se
en udstilling af primitiv smaler =
kunst, og for første gang forstod jeg
rigtig et par stykker neger skulptur.
Der var storhed i dem. Alt er stort,
hvad der kommer fra gud fra hjertet
og ikke blot fra forstanden. Vi lever
jo nu i en verden, hvor alt gør

2) apr. Menneſtene vil ſels, Smid
Gud ud og Kun lyd ſj ſels. Det er
for mig en ſtor ſmerke, ſamme Man-
gel paa ydmyghed og Kærlighed.
Min Ariſt er Kunſten - den Kunſt
ſom endnu har Gud i ſig - der er
Tro mod Oprindligheden:

"Dors, O, blanche victime en notre âme
profonde,
Pans son linceul de pourpre et ceinte de
Dors! l'impure laideur est la Reine
du monde,
Et nous avons perdu le chemin de
Tabor

"Les Dieux sont en poussière et la terre
est muette
Rien ne parlera plus dans son ciel

Dors, mais vivante on lui chante au cœur
de poésie,
I' hymne mélodieux de la Sainte

Beauté.

"Elle seule survit, immuable, éternelle,
La mort peut disperser les univers

Abdais la Beauté survit, et tout demeure en
elle
Et le monde encor roule sous ses pieds blancs.

3) Disse fattige par linier er bare et suk, men jeg tror, du vil forstå mig. Verden er i mine øjne et rent galteri, men der er altid mest for dem, der i ungdomskid forbliver tro mod det inderste i os, som stjernen fra Betlehem viste os vejen til. Lad bare de vulgære og skrup store ^{amerikanske} be-
røve for os maanen dets poesi, vi beholder vor stjerne. Du der har blikket profet vendt mod sin stjerne, se sig ikke om, værten til højre eller venstre. Stjernen er fra gud, og man har kun et tilbede
Du i den Kneemodighed som Myrdene i Betlehem. "Den, som elsker Ham, den, Han elsker." Dette er livets store mysterium. Hvorfor er kun saa de udvalgte? Dette er for ar-
gelsens sten, som maner udvalgt for et småle par

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

42) Med kærlij hilsen til alle
frøderi i det Chateau
Din trofaste outel
JW